

Jom ha-Šoa

70. výročí transportů
českých a moravských Židů do nacistických
ghett a koncentračních táborů

Připomínku obětí nacistického pronásledování letos věnujeme všem židovským obyvatelům českých a moravských zemí, kteří byli od října 1941 systematicky deportováni do Terezína i dalších ghatt na východě. Většina z nich se z této cesty nikdy nevrátila. Jedním z nich byl Karel Baum...

Při těch prvních transportech do Lodže jsem doprovázela děti do Veletržní haly, protože do prvního transportu byly zařazeny sociálně slabé rodiny a v útluku jsme měli děti z těchto rodin. Vzpomínám si, že jsem s nimi jela elektrikou a vedla jsem je do Veletrhu k rodičům a byla jsem zdrcená, že se nikdo nezeptal, že to nikoho nezajímalo, když tady šly ty děti s číslem na krku a s ranečkem na zádech.

Vzpomínka paní R. B., narozené v roce 1923, uložená v Židovském muzeu v Praze (dále ŽMP)

Transport, deportace, nákladní vagony, dobytčáky...

To jsou slova spojená s jednou etapou událostí, které dnes nazýváme holocaust nebo vhodněji šoa a které se zapsaly do lidských dějin jako jedna z vůbec nejhrůznějších tragédií. Nacistická ideologie rozřazování lidí na základě rasových teorií a na ní založený systém vylučování těch nevyhovujících ze společnosti „pravých lidí“ vedla až k cílené likvidaci a vraždění milionů nevinných mužů, žen i dětí. Cíl zbavit se Židů byl naplňován postupně. Nejprve nacisté zbavovali Židy občanských práv, zaměstnání, majetku, později je nutili k emigraci za hranice Německa. Záhy se ale ukázaly limity tohoto úsilí: přijímací země neměly ani neomezenou kapacitu, ani vůli k péči o stále narůstající počty uprchlíků, navíc bez finančního zabezpečení, neboť většinu majetku museli před odjezdem z Německa odevzdat. Proto bylo nutné vymyslet jiné řešení, „židovské otázky“ – hromadné přestěhování židovských obyvatel staré německé říše do východních postupně okupovaných území.

Stejně jako v Německu a dalších zemích, také v Protektorátu Čechy a Morava, území zahrnujícím české a moravské země spadající od 15. března 1939 pod německou nacistickou správu, byli Židé postaveni na úroveň druhořadých občanů.

hnědé rámečky

**příběh Karla Bauma
a jeho rodiny**

modré rámečky

**texty vysvětlující různá
témata**

modré texty

**autentické vzpomínky
pamětníků**

1 Portrét Karla Bauma ze studentských let. (Foto: Národní archiv v Praze, digitalizováno v rámci projektu Terezínské album Institutu Terezínské iniciativy)

2 Karel Baum kolem roku 1937. (Foto: Národní archiv v Praze, digitalizováno v rámci projektu Terezínské album Institutu Terezínské iniciativy)

Karel Baum se narodil 24. června 1903 v Praze. Se svou matkou Marií a tatínkem Františkem bydlel v Praze na Královských Vinohradech v Sázavské ulici. Měl o rok a půl starší sestru Annu. Maminka byla podnikavá žena – v roce 1920 si založila podnik s galanterním zbožím a textílem, později měla „velkoobchod“ s líkery. Tatínek, který měl společně se svým bratrem Josefem řeznictví a jatka v Holešovicích, zemřel ještě před okupací Čech nacisty.

3

4

3 *Portrét Marie Baumové.
(Foto: archiv ŽMP)*

4 *Portrét Františka Bauma z roku 1919.
(Foto: archiv ŽMP)*

5 *Svatební fotografie novomanželů Baumových. Karel v druhé řadě uprostřed, Jiřina sedící s kyticí, Marie Baumová sedící vedle nevěsty, Anna stojící napravo vedle Karla. (Foto: archiv ŽMP)*

Chodil do obecní školy pro chlapce na Vinohradech, po studiích pracoval jako technický úředník. V roce 1923 byl na vojně v Olomouci. V srpnu 1932 se oženil s Jiřinou Luňákovou, se kterou se přestěhoval do Klimentské ulice. Manželka Jiřina nebyla židovského původu.

6 *Portrét Anny Färberové přibližně z roku 1933. (Foto: Národní archiv v Praze, digitalizováno v rámci projektu Tereziánské album Institutu Tereziánské iniciativy)*

5

Ústředna pro židovské vystěhovalectví v Praze

Zentralstelle für Jüdische Auswanderung

Úřad založený 15. července 1939 říšským protektorem Konstantinem von Neurathem na základě vzoru vídeňské Zentralstelle. Úkolem Ústředny bylo co nejefektivněji řídit vystěhování židovských obyvatel z Protektorátu Čechy a Morava do jiných zemí, to znamená soustředit pod sebou veškerou agendu s vystěhování spojenou a tím získat kontrolu nad pohybem, ale v podstatě i životy židovských obyvatel českých zemí. S tím souvisela také další významná agenda – zajišťování židovského majetku. Ústředna měla pod svou správou také všechny židovské organizace – spolky, fondy a obce. Od 2. října 1941 změnil úřad své „poslání“ na řízení hromadných deportací z území Protektorátu Čechy a Morava.

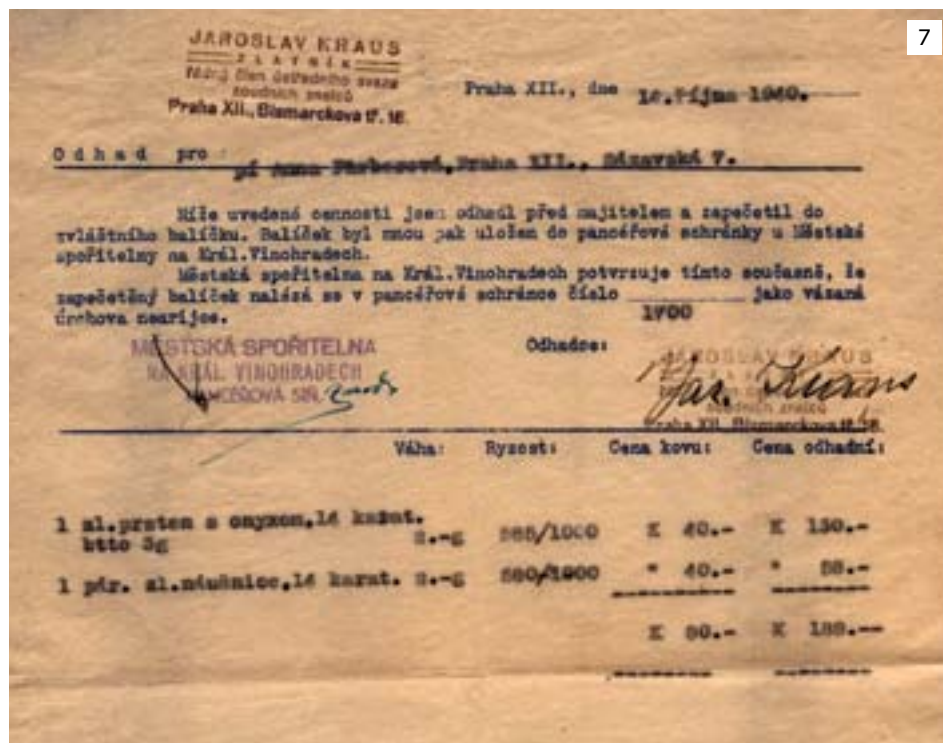

6

Anna se v roce 1926 provdala za Ferdinanda Färbera a odjela za ním do slovenské Levoče. Zde žila pět let, než se po smrti manžela vrátila zpět do Prahy. Po okupaci českých zemí nacisty se radikálně změnil život také rodině Baumových.

Postupně přijímaná diskriminační opatření omezující život Židů fungovala jako stále pevnější a utaženější síť, ve které museli Židé nadále žít. Nesměli chodit do divadel, kin, do parků, na náměstí, nesměli pracovat jako lékaři, advokáti, učitelé, děti nesměly chodit do škol. Nemenší pozornost věnovali nacisté majetku – nejdříve povinnými přehledy majetku, později jeho „uschováváním“ do bank až k odevzdávání v podstatě všeho, co lidé vlastnili – zlata, stříbra, kožichů, gramfonů, kol, lyží, domácích zvířat atd.

Současně se také Protektorátní nacistická správa v součinnosti s vládou snažila židovské obyvatele dostat za hranice země.

7 Potvrzení soudního znalce o uložení cenností Anny Färberové v bance. (Dokument: archiv ŽMP)

Norimberské zákony

Rasistické zákony přijaté nacisty v září 1935, které určovaly, kdo je právoplatným německým občanem a kdo je jím není – do této kategorie patřili Židé. Definiční příslušnosti k židovské „rase“ přesně vymezovala stupně plného židovství i jeho další kategorie podle počtu židovských předků tak, aby se podařilo uplatnit další diskriminační zákony na co největší počet lidí.

V roce 1939 se Karel nechal pokřtít a podle dochovaných dokumentů se mu podařilo získat jak křestní list římskokatolické farnosti na Strahově v Praze, tak oddací list. Naděje na záchranu před nacistickými rasovými zákony však netrvala dlouho. V březnu 1940 bylo vydáno nařízení o registraci Židů nemožizského vyznání a všichni, kteří podléhali tzv. Norimberským zákonům, ačkoli se ke své židovské víře ani národnosti nehlásili, se museli přihlásit a zaregistrovat na židovské obci.

Svou ženu Jiřinu a syna Jirku se později Karel rozhodl ochránit před nacistickou perzekucí rozvodem.

V říjnu 1940 se Karel pokoušel vystěhovat do Šanghaje, což byla poslední destinace povolená Ústřednou pro židovské vystěhovalce v Praze.

Nr. 1381/8

An die Polizei-Direktion - Polizeijurisdiktion
in Prag - v Praze.

Name und Vorname Baum, Karl Israel, Privatangestellter
Jméno a příjmení:

Geburtsdag, Monat und Jahr: 24. Juni 1903
den, měsíc a rok narození:

Geburtsort: Prag **Bezirk:** Prag
místo narození: okres:

Zuständigkeit: Prag **Bezirk:** Prag
příslušnost: okres:

Name und Vorname des Vaters: Baum Franz, Kaufmann, gestorben
jméno a příjmení otce:

Name und Vorname der Mutter, auch Mädchenname: Baum Marie Sara geb. Dub, in Haushalt
jméno a příjmení matky, Ml za svobodna:

ersucht um Ausstellung des Leumundszeugnisses
žádá za vystavení vysvědčení zachovalosti

Auswanderung nach: Shanghai
záměr
za účelem

Prag, am 18. Oktober 1940
V Prag, dne

POLIZEI-DIREKTION IN PRAG
POLICEJNÍ ŘEDITELSTVÍ V PRAZE
Elek: 15 XI 1940 Z 827621
Doc:

Unterschrift des Antragstellers:
Podpis žadatele:
Karl Karl Baum

Genau Adresse des Antragstellers:
Přesná adresa žadatele:
Prag XII., Humboldtstrasse 9
Humboldtova 9

Výpravno!

8 Žádost Karla Bauma o vystavení vysvědčení zachovalosti (dnes: výpis z trestního rejstříku) za účelem povolení vystěhování do Šanghaje, listopad 1940. (Dokument: Národní archiv v Praze, digitalizováno v rámci projektu Terezínské album Institutu Terezínské iniciativy)

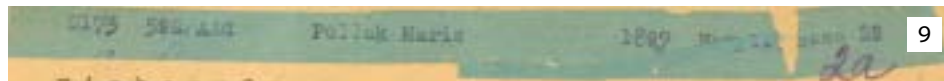
Terezín

Vojenská pevnost vybudovaná na ochranu severních hranic před pruskou armádou v době vlády Josefa II. V říjnu 1941 rozhodl Reinhard Heydrich o přeměně města s početnou vojenskou posádkou na tranzitní tábor pro protektorátní Židy. Od svého zřízení 24. listopadu 1941 do osvobození tábora v květnu 1945 prošlo jeho vězněním více než 150 000 lidí z celé Evropy, z nichž přímo v Terezíně zemřelo asi 35 000. Ostatní byli deportováni do koncentračních a vyhlazovacích táborů na východě. Z Čech a Moravy sem bylo odvečeno více než 74 000 osob, asi 6500 z nich zemřelo přímo v Terezíně. Osvobození se v různých táborech a ghettech dočkalo asi 10 500 židovských obyvatel českých zemí.

Na území Protektorátu Čechy a Morava začaly hromadné deportace v říjnu 1941, kdy byly vypraveny první vlaky s přibližně pěti tisíci lidmi do polského ghetta v Lodži. Od listopadu téhož roku směřovaly transporty do nově zřízeného židovského ghetta Terezín. Současně se také Protektorátní nacistická správa v součinnosti s vládou snažila židovské obyvatele dostat za hranice země.

„Oznamujeme Vám, že jste byl zařazen do transportu“

Předvolání do transportu – nejčastěji úzký proužek papíru, na kterém bylo napsáno datum narození, označení transportu a číslo dotyčného v něm, jméno a adresa – doručoval vybraným osobám a často celým rodinám najednou poslíček židovské obce. Obvykle v noci, kdy byli lidé doma.

9 Předvolání do transportu z Terezína. Předvolání do transportů do Terezína vypadala obdobně. (Dokument: archiv ŽMP)

Jednotlivci i rodiny byli vybíráni na základě registrace, kterou nařídilo nacistické vedení v říjnu 1941. Transporty nařizovala a výběr 1200 až 1300 osob prováděla Ústředna pro židovské vystěhovalce, židovská obec na tomto základě musela sestavit seznamy transportovaných a další administrativní úkony s tím spojené. Pracovníci židovské obce v Praze a Brně měli možnost ze stanoveného počtu určité osoby vyřadit (nemocní a transportu neschopní, jednotlivci, kteří by byli deportováni bez rodinných příslušníků a zaměstnanci židovské obce), na druhou stranu bylo k finálnímu seznamu deportovaných připojeno ještě přibližně dvacet jmen s náhradníky.

10 Cedulka Marie Pollakové s transportním číslem a jménem, která musela být zavěšená na krku. (Dokument: archiv ŽMP)

Já měla povolených 50 kg, ovšem bylo více než pochybné, zda nám zavazadla nebudou odebrána. Do malého zavazadla (většinou to byly tlumoky) jsme si musili vzít s sebou jídlo na několik dní, ešus, lžiči, vše označené vyrytým číslem a písmenem našeho transportu.

Vzpomínka paní G. G., narozené v roce 1905, uložena v ŽMP

Taky se pamatuju na ten poslední večer před transportem. Maminka nevěděla, co dobrého nám má ještě dát, a vím, že jsme měli olejovky, což tehdy byla dost velká vzácnost, já jsem je měla ráda. Ale tehdy jsem byla tak rozčilená a rozechvělá, že jsem nemohla pozřít ani sousto, jak to na mě dopadalo. Potom jsme šli druhý den do Veletržního paláce.

Vzpomínka paní J. H., narozené v roce 1926, uložena v ŽMP

Karel Baum byl jedním z 1003 židovských obyvatel Prahy, kteří byli v dubnu roku 1942 předvoláni do transportu Am. Kombinace písmen označovala celý transportní vlak, který byl vypraven 24. dubna 1942 z Prahy do Terezína.

Podle dochovaných vzpomínek i dalších dokladů obvykle po doručení povolávacího lístku nastávala v rodinách panika – to, co viselo ve vzduchu jako hrozba, se nyní skutečně naplnilo. Lidé se snažili zodpovědně rozhodnout, co s sebou do povoleného 50 kilogramového zavazadla zabalit, matky musely balit dětem – co zít raději? Zásobu jídla, teplé oblečení nebo milovanou hračku?

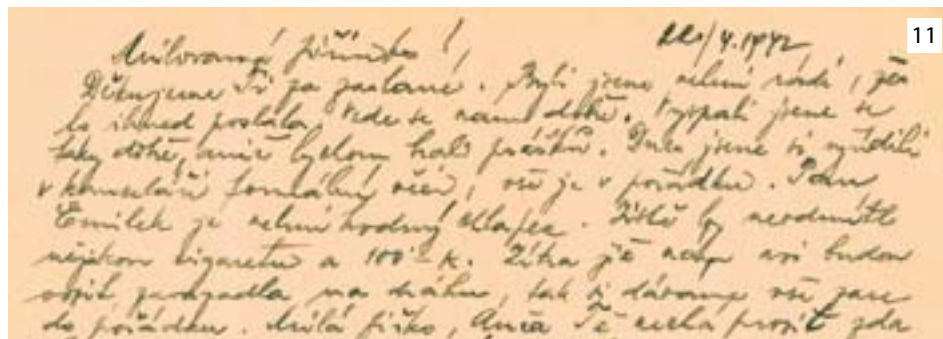
Navíc museli vyplňovat podrobné a často těžko srozumitelné německé dotazníky, jejichž cílem bylo dopídit se i těch nejmenších osobních věcí.

Výstavní palác? Spíše kůlna, obehnaná prkennou hradbou.

Místo, kde se shromažďovali židovští obyvatelé Prahy před vlastním nástupem do transportu, bylo v pražských Holešovicích, v místech mezi dnešním Výstavištěm a Veletržním palácem, v němž dnes najdeme výstavní prostory Národní galerie. Za První republiky zde stála výstavní budova tzv. Radiotruhu (trh rozhlasových přijímačů), později však využívané prostory zchátraly. Snad právě proto byly vybrány jako místo pro shromažďování lidí označených za méněcenné a nebezpečné. V místnostech zakrytých dřevou dřevěnou střechou a se slabými zdmi byly shromažďovány stovky lidí, kteří se během následujících tří až čtyř dní podrobovali registračním procedurám. Během té doby byli odkázáni na holou zem, někdy na slaměnou matraci a svůj příruční kufr. Velká zavazadla se odevzdávala a byla odvážena zvlášť.

Celý takový administrativní proces přibližně tisíce lidí trval tři až čtyři dny.

Tam, ve zcela nevyhovujících hygienických podmínkách – nebyly zde ani záchody, ani umývárny, pouze opodál venku vyhloubené latríny – ve společnosti stovek dalších deportovaných trávili dlouhé tři čtyři dny, než byli odvedeni na vlakové nádraží Praha-Bubny.

Vzpomínka paní G. G., narozené 1905, uložená v ŽMP

11 Část z ilegálního dopisu Karla Bauma ze shromaždiště v Praze psaný 22. 4. 1942. (Dokument: archiv ŽMP)

Nejspíše tedy 22. dubna 1942 odešel Karel Baum se svým sbalným batohem na určené místo – do budovy Veletržního paláce.

Ten Veletržní palác byl nepříjemný, ošklivý, spousta lidí, prachu, kravál, vždycky chodili ti esesáci, aspoň si myslím, že to byli esesáci, řvalo se pozor a všichni se museli postavit a oni to tam nějak prohlíželi. Tam jsme poprvé fasovali jídlo do ešusu. Pak jsme odcházeli na Bubenské nádraží – to si pamatuju úplně přesně. Nemohli jsme to unést, ty ruksaky, co jsme měli...

Vzpomínka paní J. T., narozené v roce 1927, uložená v ŽMP

1944. 7c

12

Malá Právka!

Jak jsi dříve a jít, ráno jít jedeme pryč.
 Smeti den kape nám ubohé a já se kapem
 krotky opomněnám ve tibe. Smeti se v noci
 vni rohu na skladu, hodně chrapit. Až
 jsi v noci nebylo doh, třetě kousek, jedné
 a ta asi v tom duoním a nedýcháním
 trocha se pšapla. Ale ni je to v pořádku.
 Sna žme jít odměně zavazadel. Mám sem se
 došel od poloviny do skladu, ale tam psal
 psalovinu kufin, z toho rožky nic. Stal jsem
 s rožoní mltě to, tak musel ho postat po ulici.

12 Výřez z dopisnice Karla Bauma z pražského shromaždiště manželce Jiřině ze dne 23. 4. 1942, v němž píše o registrační a formální proceduře, kterou musel podstoupit, a zmiňuje odvoz velkých zavazadel. (Dokument: archiv ŽMP)

13-14 Současný stav na místě bývalého Radiopaláce, na němž se plánuje výstavba obchodního centra. (Foto: Malory Goldin)

No první byl tedy ten Veletržní palác, to si asi pamatuje každý, prostě ty slámky na zemi a jeden vedle druhého, to bylo něco, co jsem předtím ještě nikdy nezažila, že. Pro mě snad vůbec nejhorší byla latrína. Já jsem prostě takový typ, který není schopen v takovém společenství vyměšovat, takže moje sestra musela vždycky hlídat před latrínou, aby tam nikdo nešel, abych tam mohla být sama. A já zase z toho strachu, že tam někdo bude... Takže já jsem z toho skutečně onemocněla, měla jsem horečky a v horečkách jsem jela do Terezína.

Vzpomínka paní B. Z., narozené v roce 1925, uložena v ŽMP

15 Dopisnice Karla Bauma ze shromaždiště v Praze ze dne 24. 4. 1942, ve kterém potvrzuje přijetí tajného balíčku s cukrem, chlebem, a cigaretami a zmiňuje plánovaný odjezd do Terezína. (Dokument: archiv ŽMP)

24/4. 1942

15

Malá Právka!

Jestli se naproti nám přiležít
 abych si naproti jím viděl. Diky za Troje.
 Emil mi dal cukr, chleba (6) a cigarety
 (30) v obou psalovině, odměně si mus.
 Sna žme spali více jenom o tatech a bez
 psalovin, ale psalov doh. Clouat si se ve
 sypkém. Oni se s hod. odpovídáme. Smeti se
 se deni jít kape a kape jedoh. Sed hlavní
 má, abychom došli do dosto své nové veldě
 kufin a psalov, rožon - Terezína. O tom mlíkan
 v psalovině vni a psalov jít
 Kaban se a psalov - Troji kane
 žme psalov Troji kane

18
Zestě jedinou se napsal, redily d
o své starosti, je to doba. Fota sta
i jichoru manů stalle na koda a na
rovlho. Po jedine zrem septatib a to
proba, je jom nů vydražít.
Ano je ani v Sobici. Pro m Sibe
napis z bilik proupi pás radek, zela
tam skutočne zed. S. Bala nie, bdyz
ne tak si ho star nobs radek zmy gpiet.
Zi se potvrdil o spojens k m. K to
nůvho porannu komplikovanu,
ale mad se m to potam. Potmčil

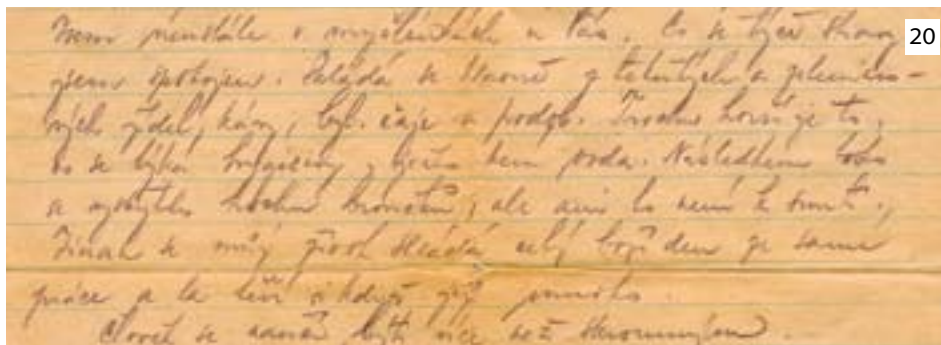
18 Část dalšího dopisu Karla Bauma manželce z Majdanku, ve kterém žádá ženu o pátrání po osudu sestry Anny. (Dokument: archiv ŽMP)

Poslední záznamy Anny Färberové v Databázi obětí hovoří o jejím odjezdu transportem do Izbice. Vzhledem k tomu, že toto ghetto bylo většinou jen přestupní stanicí na cestě do vyhlazovacích táborů Majdanek, Belzec, Chelmo apod., pravděpodobně zemřela v některém z těchto táborů. Více podrobností však není známo.

19
Pro m tady lali hodinu lali a probuzil kuzten bez
převážně. V tabore je zaha v alle, a mo pthai
kono melle. Pro m je jom vlladnu a dertiv a pū
kono bably jom kalle a kalle. Spatru se ho lali om?
Ale ho jom acmē, fom rade ho lēpe tōmum zaha
pudra blai pūto tūto de je je rde jny velle, pūto ho,
je jom khatu. Arystota zham gela frage H.
Ullms na mysl lali se namublu se ani sama
dela? Je jak se lūm paha do stoly? Kdy přijde
k zupjpu? pūto kulle vūmē. Kūd om, je lalle
radē ho toky papral jolmū pūmōha, lallej se jomū
lali hodnu, ale mžak k mžak, by lani zō
poropumē s bndē na jpan, bde mē kōmum.

19 V jiném dopise zmiňuje Karel Baum obavy o svou matku Marii a vzpomínky na syna Jirku, kterému bylo 7. května 1942 šest let. (Dokument: archiv ŽMP)

20 Část z dopisu Karla Bauma manželce z Majdanku, ve kterém líčí také stravu a hygienické podmínky v táboře. (Dokument: archiv ŽMP)

27. srpna 1942 Karel Baum v Majdanku zemřel.

Jom ha-šo'a

Den vzpomínání na oběti holocaustu a hrdiny, jak bychom mohli volně přeložit hebrejský název Jom ha-šo'a ve ha-gvura, nás svým odkazem upozorňuje na neutuchající lidskou odvahu a vůli nepodvolit se bezpráví a ponižení. Den 27. nisan (měsíc židovského kalendáře) byl v dubnu roku 1951 zvolen jako významný den, kdy se bude tato událost připomínat společně s těmi, kteří během holocaustu zahynuli. Původní datum pro připomínku mělo být 14. nisanu, kdy povstání v ghettu začalo (19. dubna 1943), kvůli kolizi s jedním z nejdůležitějších židovských svátků Pesach, který právě na večer 14. nisanu začíná, byl později o dva týdny posunut.

Příběh Karla Bauma je jedním z unikátních případů, které jsme mohli rekonstruovat na základě mimořádně dochovaných dokumentů – ilegálních dopisů a dokumentů z pozůstalosti jeho příbuzných. Takových případů je však velice málo, většinou o konkrétních obětech víme pouze jméno, datum narození a data transportů, kterými byli odvezeni do nacistických ghatt a táborů. V projektu Terezínské album se snažíme o shromažďování autentických dokumentárních materiálů týkajících se obětí holocaustu. V Databázi obětí pak tyto dokumenty a fotografie připojujeme k jednotlivým záznamům lidí, kteří byli během holocaustu zavražděni.

Pokud nám můžete takové materiály poskytnout, prosím kontaktujte nás na adrese: database@terezinstudies.cz. K naplnění našich cílů můžete pomoci také příspěvkem na naše bankovní konto: **KB, Praha 1, 90334-011/0100**

Další informace o průběhu holocaustu v českých zemích i v Evropě naleznete na vzdělávacím portálu holocaust.cz. Zde je také k dispozici **Databáze obětí**, obsahující záznamy více než 170 000 osob židovského původu deportovaných do nacistických koncentračních táborů a ghatt z českých zemí a z Evropy – těch, kteří prošli vězněním v Terezíně (židovském ghettu i Malé pevnosti).

Databáze obětí
holocaust.cz/cz/victims

Database of Holocaust Victims
holocaust.cz/eng/victims

Opferdatenbank
holocaust.cz/de/victims

Projekt Připomínka:

70. výročí transportů českých a moravských Židů do nacistických koncentračních táborů a ghatt připomínáme vzdělávacím projektem **Připomínka**. Jeho cílem je podnítit učitele základních i středních škol k vytváření vlastních projektů využívajících poskytnutých materiálů – dokumentů, fotografií a dalších materiálů – týkajících se deportací židovských obyvatel jejich regionu. Mapováním míst spojených s deportacemi i historií místní židovské komunity a propojením s údaji o konkrétních obětech holocaustu z místa, kde žijí, mají žáci a studenti možnost seznámit se interaktivní formou s dějinami druhé světové války i svého regionu. Všechny materiály budou dostupné na vzdělávacím portálu holocaust.cz.

Připomínka je součástí rozsáhlého vzdělávacího projektu „**Naši nebo cizí? Židé v českém 20. století**“, na kterém spolupracuje Židovské muzeum v Praze a Institut Tereziánské iniciativy. Cílem projektu je vytvořit inovativní a moderní výukové materiály integrující dějiny židovské komunity do obecných dějin v souladu se skutečností, že naše historie není jen historií českého národa.

www.nasinebocizi.cz

Projekt Připomínka:

holocaust.cz/cz/education/projects/commemoration/commemoration

INSTITUT
TEREZIÁNSKÉ
INICIATIVY

esf

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

Projekt CZ.1.07/1.1.00/14.0089

Tvorba výukových materiálů a zavádění
výukových programů k dějinám Židů ve 20. století
je spolufinancován Evropským sociálním fondem
a státním rozpočtem České republiky.

Institut Tereziáské iniciativy

Je nezisková organizace zabývající se od roku 1993 dokumentací osudů jednotlivých obětí holocaustu z českých zemí i Evropy, výzkumem dějin „konečného řešení židovské otázky“ a popularizací výsledků těchto výzkumů široké veřejnosti, zejména mladým lidem. Vydává odborné publikace a pamětní knihy, provozuje odbornou knihovnu, vzdělávací portál holocaust.cz, on-line Databázi obětí a organizuje vzdělávací projekty, odborné konference a semináře pro učitele.

Cílem Institutu je poskytovat odborné a kvalitní materiály všem, kteří mají o téma holocaustu a dějin židovské komunity zájem a oslovovat ty, kteří by o tématech porušování základních lidských práv v minulosti i v současnosti měli být informováni – žáky a studenty českých škol.

education@terezistudies.cz
www.terezinstudies.cz
holocaust.cz

Nadační fond obětím holocaustu

Každoročně podporujeme sociální, zdravotní a psychologickou péči o oběti šoa, vzdělávací a vzpomínkové projekty o holocaustu, obnovu židovských památek v Čechách a na Moravě, vzdělání v judaismu a rozvoj židovských komunit. Odborně vzděláváme pracovníky židovských a partnerských organizací. Spoluorganizujeme vzpomínkové projekty, např. slavnostní setkání přeživších šoa a zástupců státní správy 27. ledna u příležitosti Dne památky obětí holocaustu a předcházení zločinům proti lidskosti.

Jsme členem Asociace nadačních fondů při Fóru dárců a Internationales Auschwitz Komitee.

Chcete se podílet na naší činnosti? Staňte se naším dárcem a podporujte projekty společně s námi.

Číslo účtu: 502-2685554004/2700.
Za případné dary srdečně děkujeme.

Pro více informací nás neváhejte kontaktovat:
info@fondholocaust.cz
www.fondholocaust.cz

Poděkování za spolupráci:
designovému studiu Missing element,
Městské části Praha 2,
Muzeu Romské kultury v Brně,
Julii Jenšovské, Pavle Neuner, Lucii Markové.
Vydáno: 18. 4. 2012